

SZ

Szabó Imre 1930-ban született. Középiskoláit Győrben a későbbi Rejtő Sándor Textilipari Technikumban végezte. Itt szerzett textiltechnikusi képesítést. Fonó technikusként, majd szövő művezetőként kezdett el dolgozni, utóbb a Kőbányai Textilművekben műszaki osztályvezető lett. Közben tanult a Budapesti Műszaki Egyetemen, ahol 1954-ben szerzett textil-gépészmérnöki oklevelet.

1952-ben a Könnyűipari Minisztérium munkatársa lett, itt különböző beosztásokat töltött be: volt a textilosztály vezetője, a ruházati főosztály vezetője, később könnyűipari miniszterhelyettes, majd ipari minisztériumi államtitkár, egészen addig, amíg 1990-ben nyugállományba nem vonult. Eközben folyamatosan képezte magát, ennek eredményeként 1965-ben elnyerte a műszaki tudományok kandidátusa fokozatot és a műszaki doktori címet.

Fő tevékenységét a textilipari gyártmánystruktúra korszerűsítése, az ipar rekonstrukciójának irányítása jelentette. Kiváló szervezőképességét az ipar érdekében folyamatosan kamatoztatta. Maradandót alkotott a textilipar valamennyi területén.

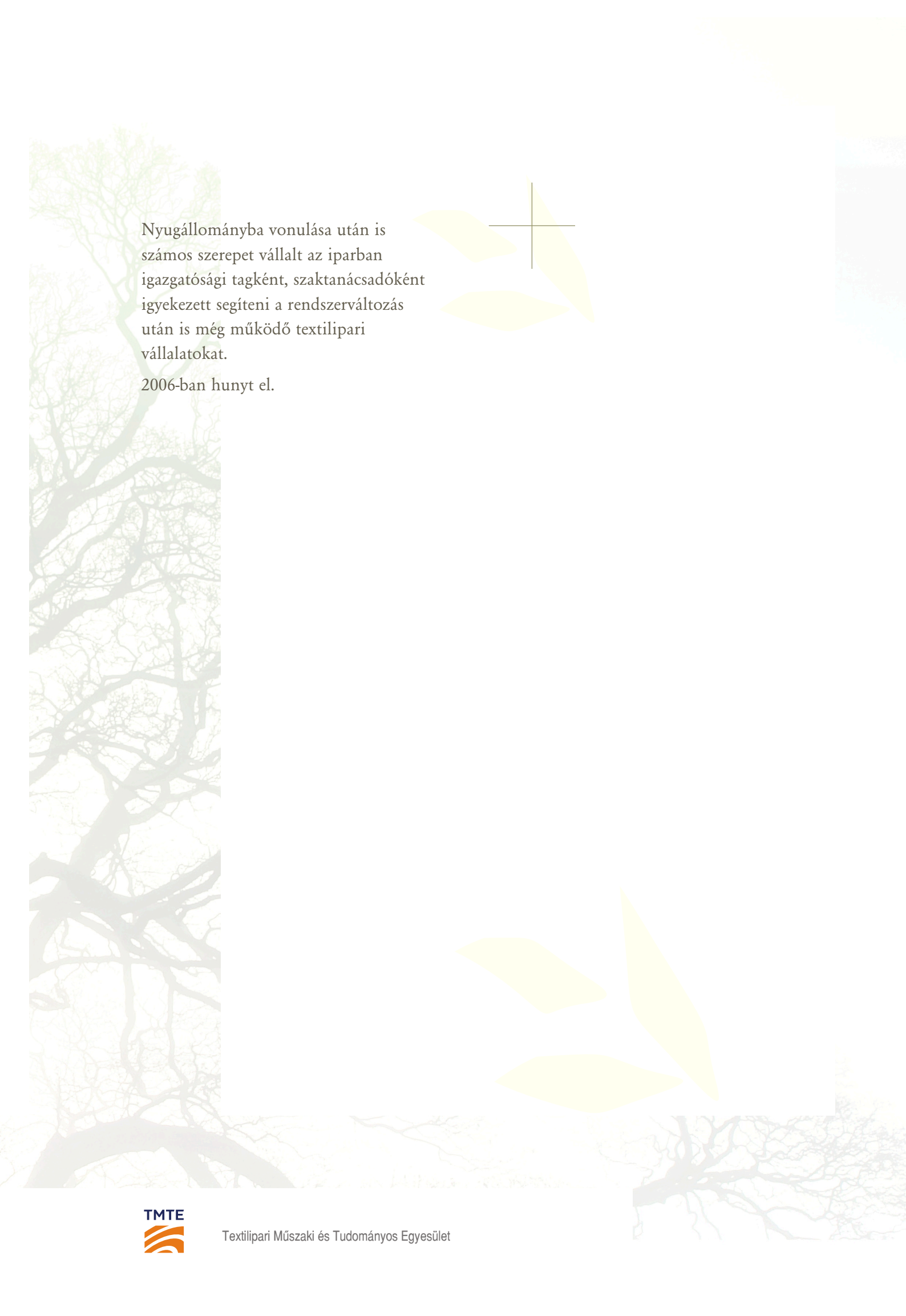
DR. SZABÓ IMRE

1974-ben nyerte el az akkoriban első ízben kiosztott Eötvös Loránd-díjat. Az indoklásban a következőket írták: „Dr. Szabó Imrének, a Könnyűipari Minisztérium főosztályvezetőjének a textilipar rekonstrukciós programjának kidolgozásában és megvalósításában kifejtett kiemelkedő szervező, irányító munkájáért.”

Dr. Szabó Imre Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület elnökségének 1948-tól több cikluson át volt tagja. Az ipar és az egyesület érdekében végzett munkájáért 1976-ban elnyerte a Textilipar Fejlesztéséért érmet.

Számos konferencián és más egyesületi fórumon tartott magas szintű előadásokat és szakfolyóiratokban is gyakran jelentek meg publikációi.

DR. SZABÓ IMRE

Nyugállományba vonulása után is számos szerepet vállalt az iparban igazgatósági tagként, szaktanácsadóként igyekezett segíteni a rendszerváltozás után is még működő textilipari vállalatokat.

2006-ban hunyt el.